

Obtenir diners en efectiu als pobles

Dins els primers trimestres de 2024 es podran obtenir diners en efectiu des del mig mil·ler de municipis catalans que actualment no disposen d'oficines bancàries ni caixers automàtics. Almenys cada dos setmanes un vehicle adequat es desplaçarà per prestar aquest servei. La Consellera d'Economia ho ha anunciat esta setmana per donar resposta a la necessitat plantejada des de fa temps pels pobles petits.

Josep Bayarri Raga,
periodista

L'organització administrativa de França establerta durant l'imperi de Napoleó va establir que a cada poble, fins aleshores parròquia, hi havia d'haver un ajuntament (una alcaldia per cada rectoria). Avui encara hi ha més de 35.000 ajuntaments i la municipalitat és considerada la pedra bàsica de la República, i la funció d'alcalde, la més prestigiosa. A Espanya al llarg del segle XIX a cada poble es van anar creant serveis. Fa un segle els elements que definien un municipi eren l'autoritat civil (l'ajuntament amb el secretari com a funcionari competent), la religiosa (la parròquia amb el capellà, en molts de casos assistit per un vicari), la sanitària (amb el metge, el practicant i el farmacèutic) i l'educativa (l'escola, moltes vegades amb un únic mestre per a tota la quixalla). Tots els pobles en tenien i, a més a més, especialment durant la dictadura, també la caserna de la Guàrdia Civil. En conjunt configuraven la realitat local sotmesa al següent esglaió sovint allunyat i inaccessible: la província. A la capital hi havia el governador, el bisbe, el general, l'institut de batxillerat, l'hospital i, a partir de 1835, les diputacions provincials com a organismes vinculats a les municipalitats. Sovint es va dir que la Diputació era "l'Ajuntament dels ajuntaments". Les diputacions van establir serveis per fer possible la gestió municipal eficaç, especialment la recaptació tributària, als ajuntaments més petits que no disposaven de mitjans suficients.

A mitjans del segle XX, les diputacions van crear entitats financeres pròpies: "les Caixes Provincials", al servei del seu territori. A Tarragona fou l'any 1952 i dos anys després la seua primera sucursal a Tortosa. Durant els anys seixanta la Caixa de la Diputació va anar obrint una

xarxa territorial que aplegava tots els pobles de la província que podien gaudir d'oficines arreu per a realitzar les seves transaccions bancàries; altrament, mitjançant la seua Obra Social desplegà una intensa tasca d'ajuts econòmics i subvencions a les més variades activitats socials sorgides dels pobles.

Als anys setanta es desvincula formalment de la Diputació i es convertí en Caixa d'Estalvis de Tarragona que continua mantenint la seua activitat de suport al territori, però ja amb criteris empresarials; el 2010 es fusionaria amb altres caixes per convertir-se en Catalunya Caixa que l'any següent seria intervinguda per l'estat i venuda al BBVA el 2015. Els nous propietaris van desmuntar tota l'estructura de serveis heretada de l'anterior Caixa de Tarragona per entrar en una dinàmica de mirar només per la seua rendibilitat i obtenir beneficis per sobre del servei a la seua clientela. Entre altres actuacions van tancar moltes oficines, començant per les menys rendibles; algunes, tot i els resultats positius, van preferir anul·lar-les i reagrupar-les al poble més gran, sense tenir en compte els serveis que suposava la seua existència i que fou el que motiva la seva instauració per la Diputació de Tarragona els anys seixanta.

El problema que es crea per als petits pobles amb la pèrdua dels serveis bancaris és de molta gravetat en tant que accentua el despoblament del món rural i el desequilibri territorial. Fa just dos anys, el Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre va demanar que es donés algun tipus de solució a la dotzena de pobles de les Terres de l'Ebre que s'havien quedat sense este servei. Algunes oficines, actives des de feia setanta anys, tancaven els caixers deixant el poble sense cap entitat on efectuar les seues operacions.

Els pobles petits han perdut bona part dels seus serveis, molts centralitzats en l'àmbit comarcal (espe-

cialment, l'administratiu, el sanitari i el de seguretat); les parròquies sense capellans; i les escoles amb el neguit curs rere curs de si no tancaran per manca de matrícula. Tota mesura que es prenga, com poder treure diners en efectiu, encara que siga cada dos setmanes, és positiva. Com deia Napoleó, els pobles fan República. ■

A la foto l'Ajuntament d'Arnes, un dels pobles més petits de la vegueria de l'Ebre. La possibilitat de disposar de diners efectius sense sortir del poble és una necessitat urgent, especialment per a la gent gran.

10a EDICIÓ

Les nits de la Bara nova Tivissa 2023

La nit de la lírica

5 AGOST

AMB ANAÍS MASLORENS, MEZZO
TONI MARÇOL, TENOR
JOSEP BUFORÀ, PIANO
JOSEP M. ROTA, PRESENTACIÓ

ENTRADA 30€

La nit del rhytm & blues

12 AGOST

AMB PEPPER AND SOUL,
REPERTORI SOFISTICAT I D'ALTA
QUALITAT DE JAZZ-SOUL I
RHYTHM AND BLUES.

ENTRADA 30€

La nit del pop & rock

19 AGOST

AMB CRUZADOS,
VERSIONS EN FORMAT ACÚSTIC,
DE LES CANçons MÉS SIGNIFICATIVES
DEL POP I DEL ROCK

ENTRADA 30€

La nit del teatre

26 AGOST

AMB LES FUGITIVES,
I L'OBRA: EL CLUB OBLIDAT,
BARCELONA LYCEUM CLUB

ENTRADA 30€

ORGANITZA:

COL·LABORA: